

385.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 8 maja 1927 r.

o wprowadzeniu w obieg okolicznościowych pocztowych znaczków opłaty z podobizną Doktora Karola Kaczkowskiego.

Na mocy art. 21 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. № 58, poz. 584) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Poczt i Telegrafów (Dz. U. R. P. № 5, poz. 26) zarządzam co następuje:

§ 1. Wprowadza się w obieg pocztowe znaczki opłaty okolicznościowe wartości 10, 25 i 40 gr. z podobizną Generała Doktora Karola Kaczkowskiego, z okazji IV Międzynarodowego Kongresu Medycyny i Farmacji Wojskowej.

§ 2. Rysunek powyższych znaczków, o wymiarze 21×26,5 m/m, przedstawia tarczę ośmiokątną z podobizną Doktora Karola Kaczkowskiego. W górnej części tarczy, z lewej strony, widnieją cyfry „10”, „25”, „40” zależnie od wartości znaczka, z prawej zaś — litery „Gr.” Nad tarczą znajduje się napis „Poczta Polska”.

Po obu stronach tarczy, w dolnej części znaczka, umieszczono symboliczne emblematy — lekarski i wojskowy, u dołu zaś napis: „Dr. Karol Kaczkowski, Generał Sztabu - lekarz Wojska Polskiego 1831 r. IV Międzynarodowy Kongres Medycyny i Farmacji Wojskowej, Warszawa 30.V.—4.VI. 1927”.

Kolor tych znaczków:

- 10 gr. — zielony,
- 25 „ — czerwony,
- 40 „ — niebieski.

§ 3. Znaczki powyższe używane będą do opłat pocztowych narówni ze znaczkami pocztowymi poprzednich edycji aż do wyczerpania.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Poczt i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

386.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych

z dnia 12 kwietnia 1927 r.

w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie udzielania uprawnień do prowadzenia (kierownictwa) robót budowlanych na obszarze województw: warszawskiego, lubelskiego, łódzkiego, kieleckiego, białostockiego, nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego i wileńskiego.

§ 1. Na mocy art. 2 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów budowlanych na obszarach byłego zaboru rosyjskiego (Dz. P. P. P. № 14, poz. 176), do czasu uregulowa-

nia sprawy uprawnień do prowadzenia (kierownictwa) robót budowlanych w ogólnopństwowym zakresie, ustanawia się przy Ministerstwie Robót Publicznych Komisję Kwalifikacyjną, która wydawać będzie opinie o kwalifikacji osób ubiegających się o prawo prowadzenia (kierownictwa) robót budowlanych, oraz egzaminować kandydatów w myśl §§ 6 i 7 niniejszego rozporządzenia.

Moc uprawnień wydanych w myśl niniejszego rozporządzenia rozciąga się na obszar województw: warszawskiego, lubelskiego, łódzkiego, kieleckiego, białostockiego, nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego i wileńskiego.

W skład Komisji Kwalifikacyjnej wchodzi:

- a) przewodniczący i jeden członek — mianowani przez Ministra Robót Publicznych;
- b) dwaj delegaci Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego — mianowani przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego;
- c) profesor Politechniki Warszawskiej;
- d) dwaj nauczyciele średniej szkoły budowlanej;
- e) wolnopracujący przedstawiciel zawodu architektoniczno-budowlanego.

Członków Komisji, wymienionych w punktach c, d, e mianuje Minister Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na okres lat 3-ich. W ten sam sposób zostaną zamianowani zastępcy członków Komisji.

Czynności Komisji Kwalifikacyjnej będą protokółowane.

Nieusprawiedliwiona nieobecność członka Komisji Kwalifikacyjnej na trzech kolejnych posiedzeniach powoduje jego zwolnienie.

§ 2. Zależnie od wykazanych studjów i odbytej praktyki będą udzielane uprawnienia na podstawie wniosków Komisji Kwalifikacyjnej na prowadzenie (kierownictwo) robót budowlanych:

- 1) bez ograniczeń;
- 2) z wyłączeniem:
 - a) budowli zabytkowych,
 - b) pomników,
 - c) budowli monumentalnych o charakterze użyteczności publicznej, jak na przykład świątyń, teatrów, większych ratuszów, bibliotek publicznych i t. p.;
 - d) budowli o skomplikowanej konstrukcji, przy których kierowanie budową wymaga specjalnych wiadomości zawodowych.

Do budowli o skomplikowanej konstrukcji zalicza się sklepienia, wyjąwszy kolebkowe (beczkowe) o rozpiętości do 8.0 m., krzyżowe o rozpiętości do 5.0 m., klasztorne o rozpiętości do 5.00 m.; konstrukcje żelazo-betonowe z zastosowaniem belek ciągłych, łukowych, układów ramowych, stosowane przy budowie świątyń, wielkich hal i tym podobnych większych budowli.

§ 3. Uprawnienia do prowadzenia (kierownictwa) robót budowlanych bez ograniczeń w myśl § 2 punkt 1 udzielane będą osobom, które:

- a) posiadają wyższe wykształcenie techniczne, ukończone przepisaniem egzaminami, nabyte